Hirzoudeu.

1. Pe - naos h oh hui ken kan guis-ket, Fla - gen ha gruel get
2. De ou - lai - dé ha d'en - a - hol E ka - ren mont ar

bo - ke deu, Pe - naos é kañnet hui é - ned Tu mah on mé é
rill er stér. De vous kañnal me har ranté El en es - tig, él

skuitl dareu? Hou soñnenner kaer ha jo - ius Me ha lon beur d'ein e feu - to n'ar
en huidér. E - dan er gué, leü - in berpet, E cherren boke - deu homp par, Si -

gonz ag en am - zér eurus Ha ne zei bir - ui - kin en dro!
ouah! che-tu mé di - lé zet, mou get me ha - lon d'er gla - har.

Karanté pur Zo ĕl en dir.

104

1.- En ha-ni gar me ha-lon mé Pel-lik a-hane-
2.- Mar dé ken klanü me ha lon mé Un dé é tei

rit. a tempo

man e viü. Get en hi-reh d'hé guél t arré. E ma dis liü-
de yaut iah, Met ne vo ken' arriuo en dé, M'éh ein de ou-

et me liü. Guel é ka-ran sel hé lagad don A-yeit braüi-
len er plah. Er chonj' mes groeit de viüein ge ti 'Zo ur chonj

té saü en hesl, Guel é d'ein karanté me ha lon Eit madeu maruel er bed ol-
fur, mat ha glan; Ha kent ma hoein mé kein de hi, Reüein e hrei sur en ta

Diskan

Dan-üé ne bad na pel na hir, Kaantiz nen dé meit ur geü.

a tempo

Ka-ranté pur, kriü él en dir, é bado-tré ma vo deu.

(Ces 2 chants ont été harm
par P. G. – G. S. de Vannes –